

VIDOVIĆ JOZO-stečajni vjerovnik
TRG J.B.JELAČIĆA 18
34330 VELIKA
OIB 56632383566

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
TRG J.F.KENNEDYJA 11
10000 ZAGREB
REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA PISARNICA

Na broj: St-3025/2021

Ž A L B A
Na Rješenje St-3025/2021

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 09.05.2024
Predato na poštu-objeeno, prep., dne 09.05.2024
Pošta POŽEGA u 36063761 0
Broj primjeraka 2 priloga 1
Pristojba 19. travnja

Naslovni sud je donio Rješenje broj St-3025/2021 koje je objavljeno na e-oglasna ploča dana 19. travnja 2024.

Na izdano rješenje stečajni vjerovnik ističe žalbu tražeći od višeg suda potvrdu da se uputa stečajnog suda odnosi kako na nastavak parnice koja je bila u prekidu u trenutku otvaranja stečajnog postupka, tako i na pokretanje parnice i to za razliku od visine tužbenog zahtjeva parnice u prekidu do iznosa prema prijavi tražbine u stečaju, odnosno, za odobrenje povećanja tužbenog zahtjeva u već pokrenutoj parnici do visine prijavljene tražbine u stečaju, a sve kako se ne bi smatralo da je vjerovnik odustao od utvrđenja tražbine u skladu sa SZ.

Naime, točkom 2. na str.2. navedenog rješenja navodi se da se upućuje stečajni vjerovnik u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine odnosno predložiti nastavak parnice ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak u odnosu na osporenu tražbinu, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Stečajni vjerovnik je prijavio cjelokupnu tražbinu u iznosu od 77.128,27 eura, specificirajući pojedinačno stavke koje potražuje, napominjući da se vodi i parnica radi proboja pravne osobnosti temeljem čl.10.st.3.i st.4 ZTD-a od strane člana društva Eurom Denis d.o.o.-u stečaju, te njegova zakonska zastupnika Tomislava Pelića (isti je osnivač društva, član uprave i direktor, jedini imatelj poslovnog udjela u društvu), kao i po osnovu solidarne odgovornosti za dugove zbog prijenosa i stjecanja imovinske cjeline ili dijela te cjeline prema čl.102 ZOO od društva Eurom d.o.o., pri čemu pored dotadašnjeg imatelja i solidarno s njim za dugove odgovara i osoba na koju je ta imovina prešla.

Stečajni vjerovnik je predložio nastavak parničnog postupka koji je bio u prekidu iz razloga otvaranja stečaja, nekada broja P-7/2019, sada novoga P-436/2024. kojega je visina 5.077,90 eura glavnice i 7.673,90 eura kamata koje su obračunate od 02. ožujka 2010. pa do 13.travnja 2023.godine, ukupno 12.751,80 eura, uvećano za troškove parničnog postupka P-7/2019 do tada u iznosu od 2.186,54 eura, sveukupno 14.938,34 eura.

Za ostatak tražbine od 62.189,93 eura (glavnica 25.079,02 eura uvećano za kamate 37.110,91 euro) koji se odnosi na neplaćene račune-dakle dugove ili tražbine koje su se dokazivale u parnicama koje su u prekidu zbog stečaja dužnika Eurom d.o.o. bi se trebale pokrenuti identična parnica protiv stečajnog dužnika i III-tuženika Tomislava Pelića, sa identičnim tužbenim zahtjevom, identičnom dokumentacijom i identičnim dokaznim postupkom, a što nije ekonomično niti logično.

Stoga se kroz ovu žalbu upućuje zahtjev višem sudu da donese odluku te da potvrdi da se rješenje odnosi i na pokretanje parnice za ovaj iznos od 62.189,93 eura, sa odobrenjem da se za taj iznos odobrava povećanje postojećeg tužbenog zahtjeva jer on proistječe iz iste činjenične i pravne osnove kao i parnica P-436/2024, a omogućavanjem vođenja jedinstvene parnice za cjelokupno prijavljeni iznos u stečaju dovodi do konačnog utvrđenja i rješenja spora među strankama postupka, što je ekonomičnije i za stranke, stečajni postupak i sam sud.

Podnositelj je za cjelokupni iznos koji je prijavljen u stečaju pokrenuo tužbeni zahtjev protiv svih povezanih društava koja su tijekom postupka odlazila u stečaj i brisana su iz sudskog registra.

Tijekom parničnog postupka P-7/2019 predmetna sutkinja je zatražila dostavu svih predmeta za koje su parnice bile u prekidu iz razloga otvaranja stečaja, te je ustvrdila da tužitelj mora smanjiti tužbeni zahtjev za sve tražbine osim za onu pravomoćno utvrđenu, tj. za tražbinu koja se temelji na ovršnoj ispravi.

Tražbine koje se temelje na vjerodostojnim ispravama po mišljenju suda u tom predmetu nisu pravomoćno utvrđene, stoga se moralo postupiti po tvrdnji suda i smanjiti tužbeni zahtjev iako se tužitelj tomu protivio.

Slična situacija se dogodila i na ispitnom ročištu kada je sutkinja zatražila ovršnu ispravu za tražbinu čije se osporavanje tijekom ispitnog ročišta pokušalo razjasniti s ciljem mogućeg otklanjanja osporavanja, na što je podnositeljeva punomoćnica istakla da nema ovršnu ispravu, nego i ovršnu i vjerodostojne isprave te da je prijavljena tražbina potraživanje temeljem solidarne odgovornosti stjecatelja imovinske cjeline-čl.102 ZOO, kao i temeljem odgovornosti člana društva-Eurom Denis d.o.o.-u stečaju iz čl.10. st.3 i st.4 ZTD za dugove i po pravomoćnoj presudi i sve ostale dugove koji su se dokazivali u prekinutim parnicama.

I tu je započeo pokušaju razjašnjavanja, bezuspješno.

Stečajni upravitelj je ostao kod osporavanja smatrajući postupak kompliciranim, te na upit suda nije mogao odgovoriti da li je stečajni dužnik osnivač dužnika Eurom d.o.o., da li je prednik ili sljednik, a što sve je osporavala opunomoćiteljica tvrdeći da nije ništa od navedenog, nego je u određenom vremenskom periodu stečajni dužnik stekao vlasništvo nad udjelom društva Eurom d.o.o. koji je kasnije brisan iz sudskog registra.

Pokušaj da se navedeno razjasni dovelo je do veće konfuzije, što je podnositelju žalbe još i očitije iz teksta zapisnika sa ispitnog ročišta, pa onda i rješenja suda koji navodi da stečajni vjerovnik smatra da se radi o predniku ili sljedniku, a što on nije ni u jednom trenutku tvrdio, već je to posljedica nesporazuma koji se dogodio.

Podnositelj žalbe također ističe da nije ni tvrdio da se tražbina temelji na ovršnoj ispravi kako to u rješenju navodi sud, nego je pokušao ukratko opisati činjenični i pravni osnov parnice i prijavljene tražbine, a što je samo zakompliciralo pokušaj otklanjanja osporavanja jer se ustvrdilo da je sve to komplicirano pa se od pojašnjenja odustalo.

Za podnositelja ove žalbe je znakovito što su dva suca istoga suda u parnici temeljem čl.102 ZOO i proboja pravne osobnosti člana društva prema čl.10.st.3. i st.4 ZTD-a tražila da se kao dokaz potraživanja prezentira isključivo ovršna isprava-pravomoćna presuda za prijavljenu tražbinu, (zato je u spis i predana pravomoćna presuda ali prema Eurom d.o.o.) a što signalizira žalitelju da je potrebno podnijeti žalbu na rješenje suda o upućivanje u parnicu kako bi zaštitio svoja prava, te dobio od višega suda dodatno pojašnjenje, razjašnjenje kao i uputu kako dalje postupiti, a radi utvrđenja cjelokupne tražbine koju je prijavio.

Iako je parnični sud tražio da se umanjiti tužbeni zahtjev nikada nije doneseno rješenje o visini tužbenog zahtjeva, tuženici su svašta pomalo osporavali, te iako je tužitelj morao umanjiti iznos po navodu parničnog suda s time se ne slaže. Navedeno iz razloga jer svoj stav temelji na zakonskim odredbama te tumačenjima Trgovačkog prava od strane Jakše Barbića (knjiga Trgovačko pravo), te stručnih radova npr. Nina Širola, ali i tumačenja sudaca Visokog trgovačkog suda danog na seminaru vezano za odgovornost člana društva za dugove društva, a po čijim uputama i pojašnjenjima je tužba i sročena.

Prema mišljenju pravnih stručnjaka, za ovu parnicu nije bitno o kakvoj tražbini se radi, dakle, nebitno je da li se radi o tražbini koja je dokazana putem suda pa je ovršna isprava ili se radi o vjerodostojnoj ispravi-računu i slično. Dakle, za takve parnice je bitno da postoje dugovi koji nisu plaćeni, a zakon ne definira kakvi su to dugovi, za njih je bitno da oni nisu naplaćeni.

Također, za taj postupak nije bitna ni činjenica da li je član društva pravna ili fizička osoba.

Bitno jest da postoji dugovanje koje stečajni vjerovnik nije naplatio od društva Eurom d.o.o. kojega je u trenutku nastanka dugovanja član društva bio stečajni dužnik, da je društvo imalo imovine i da je ponašanjem člana društva došlo do umanjenja imovine, a da je član društva znao i mogao znati da nakon zahvata u imovinu društva isto više neće biti u mogućnost podmiriti svoja dugovanja, kao i da je stečajni dužnik stjecatelj imovine kao i da postoji aktiva iz koje se može podmiriti navedeno dugovanje.

Stoga se nije moglo jednoznačno odgovoriti na postavljeno pitanje, ali insistirajući na pravomoćnoj presudi predaje se u spis tražbina koja je utemeljena na pravomoćnoj presudi da bi sud nakon toga ustvrdio da

stečajni vjerovnik nema ovršnu ispravu-i nema u odnosu na stečajnog dužnika, ali ima u odnosu na dužnika Eurom d.o.o. kojega je član društva Eurom Denis d.o.o.-u stečaju.

U smislu SZ potrebno je da parnica bude usklađena sa osporenom tražbinom na ispitnom ročištu čije utvrđenje se traži, po visini, isplatnom redu i osnovi. Kako se navedeno iz rješenja ne vidi pa bi moglo doći do odstupanja u odnosu na rješenje, prijavu tražbine, iznos parnice te razlike koju treba ili pokrenuti zasebno ili za taj iznos povećati tužbeni zahtjev, podnositelj po tom osnovu upućuje žalbeni zahtjev višem sudu da o tome donese stav.

Dakle, da li je potrebno izdati novo rješenje o upućivanju u parnicu za tražbine-dugove koji se temelje na vjerodostojnim ispravama i glase na Eurom d.o.o. kojega je član društva bio stečajni dužnik, koje tražbine su dokazivane u parnicama koje su u prekidu iz razloga otvaranja i zatvaranja stečaja nad Eurom d.o.o., da li je potrebno pokrenuti potpuno identičnu parnicu za tražbinu koja proizlazi iz iste činjenične i pravne osnove i protiv istih tuženika-tj. da li je potrebno voditi još jedan identični postupak za preostale neplaćene dugove Eurom d.o.o. ili je moguće za razliku (prethodno navedenu i specificiranu) povećati tužbeni zahtjev u već postojećem parničnom postupku.

Novi parnični postupak za razliku nenaplaćenog dugovanja koja se temelje na vjerodostojnim ispravama imao bi identičnu tužbu-isti sadržaj, iste tvrdnje, potpuno istu dokumentaciju kojima se dokazuju nezakoniti zahvati u imovinu društva od strane člana društva, potpuno istu dokumentaciju koja govori o prijenosu gospodarske cjeline, stjecateljima, imovini te visini aktive za koju odgovara stjecatelj.

Kako podnositelj smatra da bi to bilo nepotrebno i neekonomično moli viši sud dati stav o tome-ili za povećanje iznosa postojeće parnice ili za pokretanje identične parnice za neplaćene račune ovisnog društva.

Velika, 04.05.2024.

VIDOVIĆ JOZO

